

„Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.” Jel 22,13

Az év fordulóján vagyunk, protestáns egyházi hagyományunkban ilyenkor, az advent előtti utolsó vasárnapon az örök élet vasárnapját ünnepeljük. Ezen a ponton mintha kitekintenénk a végtelenbe, amit a mi Urunk Istenünk készített el. Az év olyan, mintha egy óriáskerék kabinjában ülnénk, s bár körbe-körbe halad a kerék, annak egy pontján elérkezik a legmagasabb pont, ahonnan a legmesszebb látunk. Persze, elgondolkodhatunk róla, melyik ez a legmagasabb pont: valamelyik nagy ünnepünk? A megváltásunk történetének valamelyik állomása? Hol vagyunk a legközelebb Istenhez? De lehet, hogy valami más üzenete van ennek a napnak!

Láthatjuk mindazt, amit Isten elvégzett, az egész mögöttünk van; és látjuk mindazt, amit elkészített számunkra, ami még előttünk van. Valahol itt vagyunk e kettő határán most, amikor az évet lezárjuk. Számomra nagyon határozottan fejezte ki ennek lényegét ez a talán ritkábban magyarázott, de mégis sokak által ismert szimbólum, az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.

Először egy nagyon praktikus kapcsolódásra szeretnék rámutatni: az Úr maga kapcsolja össze a két végpontot. Ő van ott az elején éppúgy, mint a végén. Ezzel azt is kifejezi, hogy az egészet áthatja. Most az legyen az ábécé, vagy a mi életünk, de akár az egész világegyetem története a teremtéstől az újjáteremtésig – ebben Isten úgy van jelen, hogy sehonnan sem hiányzik. Nincs olyan pont sem időben, sem térben, amikor és ahol ne volna jelen. Ezt mindenütt jelenvalóságnak, mindenhatóságnak, örökkévalónak nevezzük. Ezt énekli meg a 139. zsoltár írója, amint időben és térben utazik Ő és a leghetetlenebb helyeken is végül Istent találja. Biztató számunkra ez az ismeret, hiszen akkor Ő ott is ott van, ahol már nem is remélnénk, sőt, akkor bennünk is ott van, amikor mi nem is váránk.

A mi Urunk örökkévaló lénye, végtelensége minket is arra hív, hogy legyen meg a nyitottságunk beletekinteni ebbe. Más szavakkal úgy fogalmaznám meg, hogy a mi egyházi évünk utolsó vasárnapjának üzenete, hogy az újra és újra ismétlődő események között nyitottakká válhatunk a végtelenre. Párhuzamba lehet ezt állítani a sokkal 'hétköznapiabb' vasárnap szerepével életünkben. Nem ezt üzeni számunkra azzal is az Úr? Kapcsolódj hozzám, lépj be az én területemre. Hat napon át járod útjaidat, itthon vagy teljesen a világban, amit adtam neked, műveled és őrized, ellátod feladataidat, de hétről hétre legyen meg az, amikor rám nézel, amikor ki tudsz lépni egy kicsit a forgatagából és kapcsolódsz hozzám, az örök élet forrásához és megtöltöd lelkedet a mennyei erőforrásokkal.

A múltó időnk jellemzője, hogy a vég és a kezdet találkozik. Ahogy az egyházi év végére értünk, jön egy újabb advent, s kezdjük megint. Ám rend szerint az ő kegyelme megújulásának jeleként tekintjük az új kezdetet. Hogy nem mondja azt, hogy vége és kész, nincs tovább, hanem valami új kezdődik. Isten sokat tett azért, hogy ezt elvégezze! Hogy a vég ne pusztító, ne kárhozatos, hanem egy új kezdet lehessen. Erre nézve igenkülönös módon üzen. Az alfa és ómega jelképe a Jelenések könyvében három alkalommal fordul elő. Az első kettő esetén a mindenható Isten fedi fel magát e jelekkel, viszont a harmadik esetben már a megdicsőült Úr Jézus szól magáról ezekkel a jelzőkkel. Megváltónk, akire nézve Isten kegyelmet adott, akiben kezdetté lesz a vég, mert legyőzte a legnagyobb ellenséget, aki szomorú véget akart hozni e világ számára, aki a világ és benne az ember elpusztítására tört. Csak benne van biztos reménységünk az örök életre.

Az Örökkévalóra nézve így mondjuk: ő a kezdet és a vég, és Jézusban a vég számunkra az örök kezdetét jelenti. Jézusban végződik a bűn, benne végződik a mulandóság. Általa kezdődik számunkra a kegyelem ideje. Ámen.

1. Emlékezés – a tegnapi napon Martonvásáron kísértük ki utolsó földi útján dr. Rácz Tibor Zoltán atyánkfiát, aki 83 éves korában hunyt el. A vigasztalás ígéje a Róma 12,9-11 alapján szólt. Isten adjon vigasztalást a gyászban szeretteinek!

2. Alkalmaink

Kedden 18 órától Énekkarra hívunk. Pénteken kezdődik az adventi készülődés előkészítő istentisztelettel, melyen Beidek Endre mányi lelkipásztor szolgál.

Advent első vasárnapi úrvacsorás istentiszteletünkön teológus hallgatók szolgálnak közöttünk, Bogárdi Szabó István nyugalmazott püspök-lelkipásztor hirdeti az igét. Az istentisztelet után ebédre várjuk a gyülekezetet. Köszönjük mindazoknak, akik szolgálatukkal is hozzá tudnak járulni közös ünnepünkhöz!

3. Köszönjük, hogy az áldozati adományok folyamatosan érkeznek a lelkeszi hivatal új bútorzatára. Nyolc felajánlás érkezett eddig 190.000 Ft összértékben. A MRE Szeretetszolgálat gyűjtésébe is bekapcsolódhatunk. A Szeretetdoboz akció segítségével tartós élelmiszert, takarító-, tisztítószeret juttathatunk el rászoruló családokhoz. December 8-ig várjuk vissza a megtöltött dobozokat!

4. Iratterjesztés – Lassan lezárjuk a jövő évi kiadványok megrendelésének lehetőségét. Kérjük, hogy aki szeretne a kiadványokból, iratkozzon fel a kihelyezett ívre. Külön is hirdetjük, hogy a Reformátusok Lapja már [online](#) is előfizethető, szeretettel ajánljuk!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [IDE KATTINTVA](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!